

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

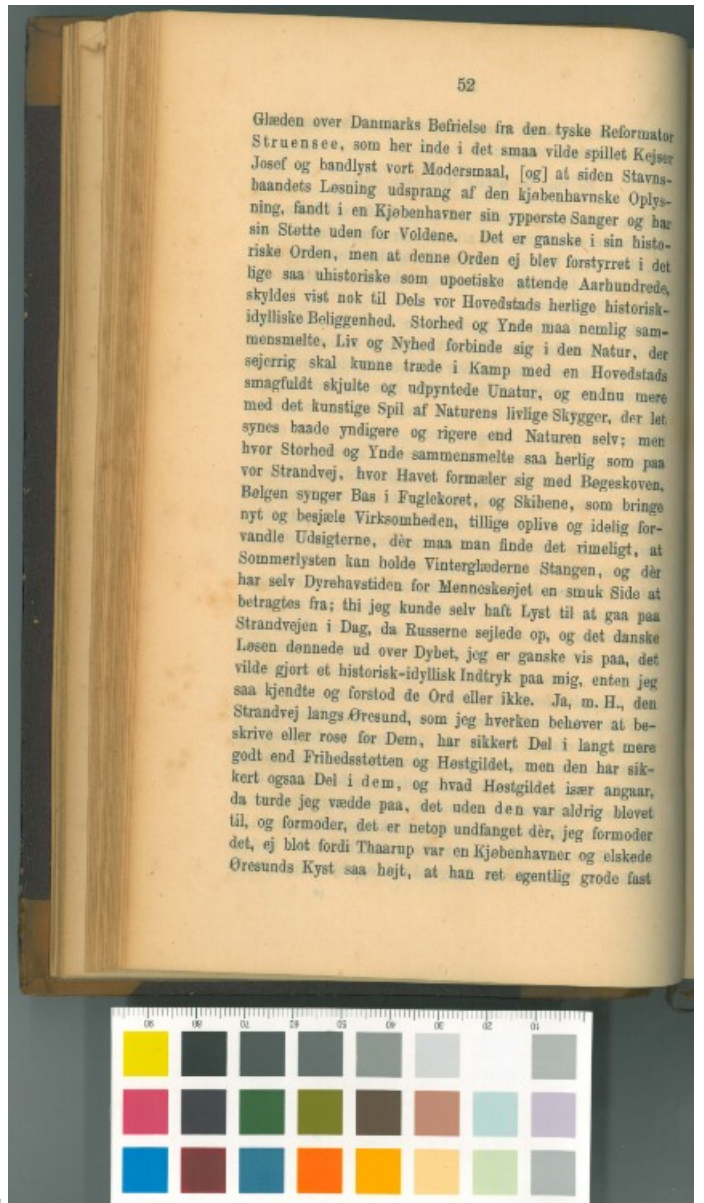
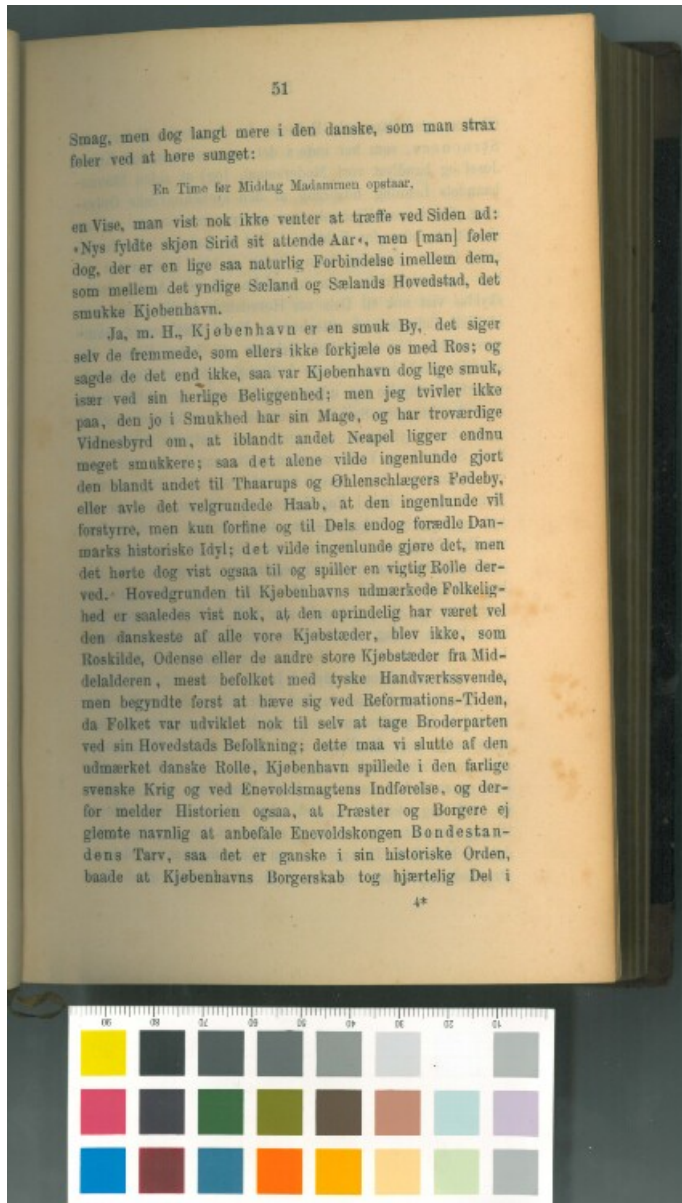
Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 51. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm1648/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

paa den, ja, ikke engang blot fordi det aldrig nogensteds kunde tage sig bedre ud at synge:

Førstkommende Majdag vort Bryllup skal staa,
Den skønneste blandt vore Dage,
Saa far jeg med Peter paa Belgen den blaas,
Du blir hos vor Fader tilbage:
I Arbejd og Færdsløst gaar Sommeren hen,
Om Hæsten saa samles vi glade igjen,

men ogsaa fordi jeg, som dog er et Landsbybarn fra en dejlig Egn, hvor Havet ogsaa formæler sig med Skoven, véd dog ikke rettere, end at den mest historisk-idylliske Stemning, jeg af Erfaring kjender, [er den,] hvorunder jeg for tredive Aar siden en Aftenstund paa Strandvejen nynnede ved mig selv paa Visen om Villemoes, som ikke er Dem alle ubekjendt:

Kommer hid, i Piger smaa!
Strængen vil jeg røre.

Dog, jeg mærker, det er nær ved at gaa mig som Thaarup: jeg gror fast paa Strandvejen, saa jeg maa lige saa godt bryde af først som sidst og i en Hast fortælle Dem, at, foruden Stavnsbaandets Løsning og Folkevisens Gjenfødelse i en ny Skikkelse, var her ved den franske Revolutions Udbrud endnu et tredje Livstegn og godt Julemærke, nemlig Frederik Sneedorffs historiske Forelæsninger fra 1788 til 90.

Ja, m. H., det er nok blevet sildig, men jeg kan dog umulig slutte uden glad og venlig at pege paa den sande Begyndelse til, hvad jeg nu vil stræbe at fortsætte, og som jeg tør haabe, Børn og Bernebørn med langt mere Liv, Naturlighed og Indsigt vil herlig uddanne og fuldende: den levende Tale om de forbigangne Dage og om de herlige Mænd blandt vore Fædre, som Børnene skal stræbe at ligne. I tre Hundrede Aar havde Kjøbenhavns Universitet staaet, og der var ikke hørt et levende Ord enten om Fæderlandets eller noget andet Riges,

